

14.FEBRUĀRA PROGRAMMA LIVONIJAS ORDEŅA PILĪ, JĀŅA IELĀ 17

No plkst. 12.00 - 15.00 / Viduslaiku lasījumi "Svētie un grēcīgie" (Kapitula zālē)

Dr. Phil. nat. Andris Amoliņš: *Ventspils misāles fragments – senākais mūzikas pieraksts Latvijas teritorijā*

No grēcinieka par svēto – Baznīcas liturģija kā publiskās Dieva pielūgsmes un ticīgo kolektīvās pastorālās aprūpes notikums.

Misāle – librets jeb scenārijs svarīgākajam dievkalpojumam – Svētajai Misei.

Senais nošu pieraksts – liecība par gregorisko melodiju noturību cauri gadsimtiem un daudzu variantu vienlaikus pastāvēšanu viduslaikos.

Ko par senu grāmatu var atklāt neliels tās fragments un ko tas var atklāt par tās lietotājiem – jeb – fragmentoloģija kā populārs pētniecības lauks.

Dr.hist. A. Vijups: *Svētā aizgādība par grēcīgajiem pilsētniekiem: svēto patronu simbolika Livonijas pilsētu heraldikā*

Viduslaiku Rietumeiropas pasaules uztverei raksturīga gan indivīda, gan kolektīva nodošana kāda konkrēta svēta aizgādībā. Konkrētu indivīdu gadījumā tas izpaudās kristībās dotajā vārdā, bet savus noteiktus debesu aizgādņus izvēlējās arī ģildes, cunftes un pilsētas. To "klātesamība" pilsētu dzīvē izpaudās ne tikai tiem veltītajos dievnamos, bet arī pilsētu heraldiskajā simbolikā. Viduslaiku Livonijas pilsētas nav izņēmums – lai gan vēstures gaitā no vairāku pilsētu ģerboņiem svēto aizgādņu tēli ir zuduši, vairākos gadījumos tie saglabājušies arī līdz mūsdienām.

Dr. Hist. Eccl. Andris Priede: *Gandarīšanas prakse un Prūsijas svētās Doroteja un Juta*

Nav viennozīmīgu ziņu par bibliskajām gandarīšanas praksēm, kad bijušie grēcinieki izvēlas askētiskus vingrinājumus kā pārlūgumu par jaunības grēkiem. Taču jau 3./4. gadsimta baznīcvesturnieks Eisebijs no Cezarejas papildina stāstījumu par apustuli Jēkabu Jaunāko kā stingru gandarītāju Jeruzalemes templī. No antīkas senatnes nāk arī pierakstītas atmiņas (piemēram, Lausa grāmata) par Tuksneša tēvu gandarītāju dzīvesveidu, īpaši spilgta personība ir Marija no Ēģiptes, kas pēc svētceļojuma uz Jeruzalemi no vieglas uzvedības sievietes pārtop par vienu no visu laiku pazīstamākajām gandarītājām.

Filozofs Ilmārs Šlāpins: *Netrūdošie svēto pīšļi kristiešu un budistu tradīcijā*

Cilvēka ķermeņa nesadalīšanās pēc nāves ir rosinājusi iztēli daudzās reliģijās. Kristietībā un budismā tam tikusi pievērsta īpaša uzmanība, šāds fenomens ir ticis un joprojām tiek uzskatīts par pierādījumu īpašiem sasniegumiem, augstam garīgo nopelnu līmenim un svētumam. Svēto pīšļi dažādās to formās ir kļuvuši par pielūgsmes objektiem un relikvijām. Kas kopīgs un kas atšķirīgs šajos priekšstatos tik atšķirīgās reliģijās kā kristietība un budisms? Ko par to saka zinātne? Ko tas pastāsta par cilvēku attieksmi pret nāvi un pēcnāves eksistenci?

No plkst. 15.00 - 17.30 / Viduslaiku sadzīve pils ātriņā kopā ar vēstures rekonstrukciju klubu Rodenpovs

Viduslaiku galda spēles Viestura vadībā; Vairogu darināšanas darbnīca pie Kristapa; Bruņu un ieroču stends katram drosmīgajam.